

L'ESPORTIU

El primer, al sac

TÍTOL • El FC Barcelona venç el Llevant amb un altre gol de Messi i guanya la lliga a tres jornades del final, la vuitena dels darrers onze anys

FUTUR • Amb la feina feta, dimecres arriba un potentíssim Liverpool a la Champions i es pot somiar amb un altre triplet si es guanya la copa

Leo Messi, ahir, amb el trofeu de la lliga, que per primer cop es va lliurar el mateix dia que es guanyava. L'argentí ja suma 10 lligues ■ EFE

Vine al Pallars,
viu el Jussà

www.pallarsjussa.net   www.viujussa.cat

#CATALUNYALLIBERTAT P6-10 **ELECCIONS**

28-A, un altre repte per a les forces sobiranistes

El PSOE parteix del mínim històric de 84 escons sabent que guanyarà però sense tenir assegurat governar en uns comicis que tindran una segona part el 26-M

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ **EUROCREDIT**
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222
www.tqueurocredit.com

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 14.30 h

T'has perdut el judici de l'1-0? El cap de setmana te'l repetim. Avui, a partir de les 14.30 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Marina Llansana

La JEC guanya la campanya

De tots els actors que han participat en la campanya electoral, l'únic que ha aconseguit imposar els seus objectius ha

estat, sense cap mena de dubte, la Junta Electoral Central. Obligant a retirar pancartes i llaços grocs, assenyalant amb el seu dit magnànim quins presos podien fer campanya, quan i en quines condicions, expedientant discursos institucionals o prohibint expressions als mitjans públics, la JEC ha acaparat més titulars a les pàgines de campanya que mai, atemptant contra aquella norma no escrita que diu que l'àrbitre no hauria de ser mai notícia.

Els cinc darrers dies, al ridícul de la JEC de prohibir coses com ara el color groc o la paraula "exiliat", s'hi ha sumat un despropòsit que passa més desapercebut però que potser, per reiterat, caldria que abordéssim ja des de la política i també des de la societat: el de la prohibició de publicar enquestes.

Quin sentit té, a l'era de la digitalització i la globalització, prohibir enquestes

Ha acaparat més titulars que mai, atemptant contra aquella norma no escrita que diu que l'àrbitre no hauria de ser mai notícia

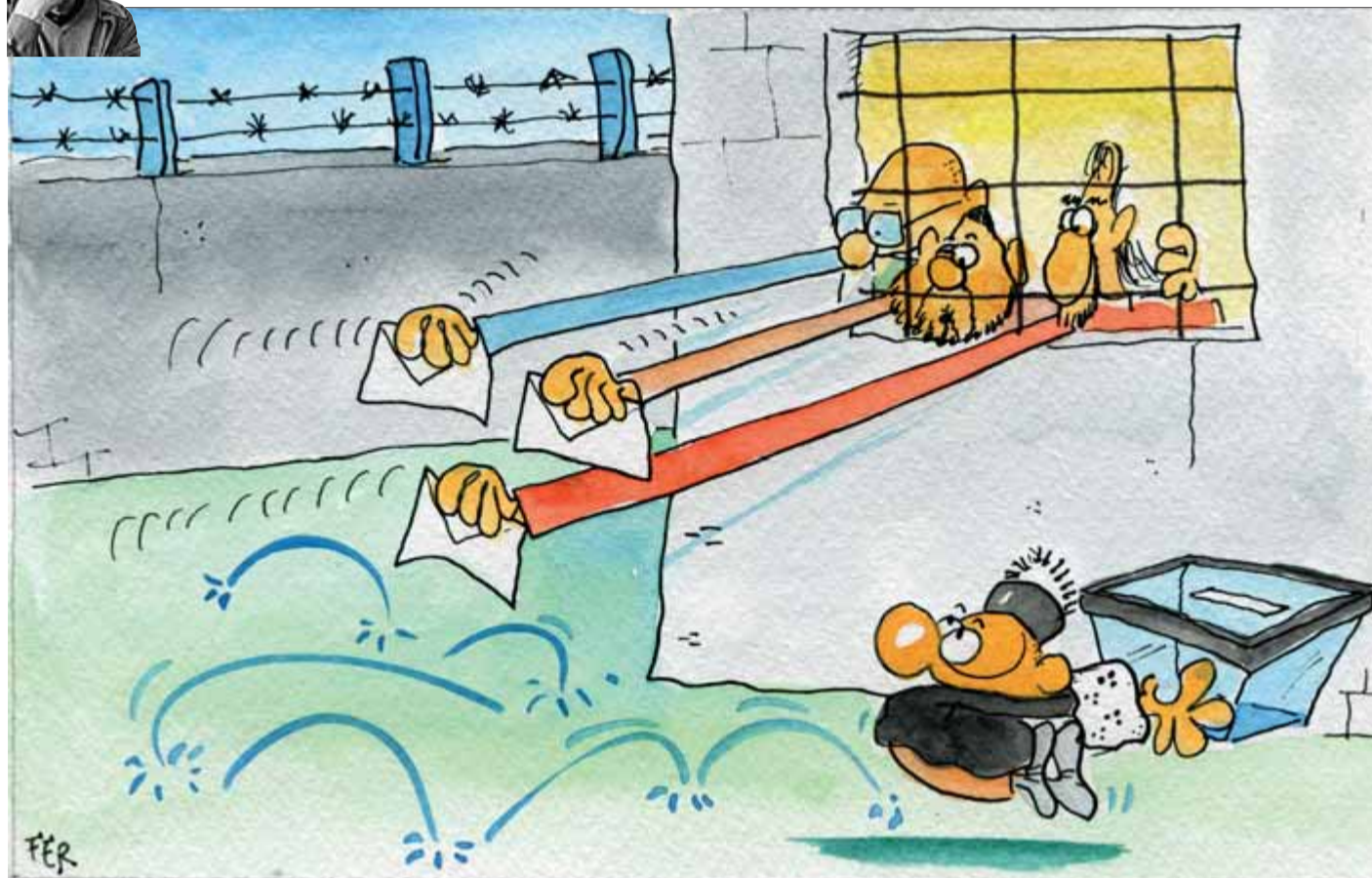
electorals cinc dies abans de les eleccions? És anacrònic i inútil, com ja s'ha vist, perquè la picaresca supera sempre les barreres imposades i s'acaben publicant enquestes a Andorra (territori alliberat de la JEC) o sondejos sobre quins colors van a l'alça o a la baixa a Mercabarna.

He llegit molta literatura de sociòlegs i politòlegs al respecte i he arribat a la conclusió que l'apagada demoscòpica a la recta final de campanya no aporta res i a més limita la informació que té l'elector a l'hora de decidir el vot, fet que topa amb l'ideal d'una societat que es vol més informada per ser més lliure. És cert que les enquestes s'han utilitzat sovint de manera il·legítima per influir en el vot, però això no té res a veure amb el dia que es publiquen. Si cal revisem tota la metodologia i regulem-ne els criteris tècnics perquè no es puguin manipular, però, si us plau, fem-ho des del primer dia de la campanya.

(Per cert, segons l'última enquesta prohibida, el bloc del 155 cotitza a l'alça al mercat de la fruita, per tant actuem avui en conseqüència.)

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La casa de la por

Arribem a la "festa de la democràcia", que és el nom que rep una jornada electoral, en situació d'aterrits. En comptes de serpentes, les teranyines de la casa de la por. Ho detecto a casa, a la plaça, al bar on molts matins faig el café prenent el sol i llegint el diari. Els últims dies he hagut d'entrar: plovia i feia fred. Aquest vespre podem tenir notícia que ha guanyat la dreta extrema que ens vol mal. No parlo d'un partit en particular sinó de la dreta en el seu conjunt. Suposo que els seus votants deuen estar tan espantats com nosaltres, si s'han cregut que l'esquerra o l'independentisme seran causants de les desgràcies que els seus ells han anunciat. Hi ha una diferència: la dreta vol mantenir enverinat el conflicte entre Espanya i Catalunya. L'esquerra i l'independentisme –amb matisos– sembla que hi volen trobar solucions. Dic "sembla". No és descartable, en alguns, el "com pitjor, millor". Amb mi, que no hi comptin. ¿Festa de la democràcia? ¿La política com a art de fer feliç la gent perquè satisfà les seves necessitats? De la majoria de les "necessitats"

“Amb una festa empenyerem la tarda fins als resultats del vespre

no se n'ha parlat en la campanya. Només l'obsessió del "conflicte territorial". L'he seguida tan poc com he pogut. Només un debat, el de TV3 amb els candidats catalans, per si en Xavier Graset, que em tenia citat l'endemà a la seva tertúlia, me'n demanava una opinió. Hi va passar per sobre. Em podria haver estalviat la mala estona. Hi ha tants llibres per llegir, tantes pel·lícules per veure... He repassat *El nom de la rosa*. Algú em pot explicar el motiu d'haver-me endinsat ara, de nou, en una època tan turbulenta, poc confortable, herètica i inquisitorial com la que el llibre exposa? Hi ha un

crim. Com sempre que un detectiu s'encarrega d'investigar-ne un, sigui a l'edat mitjana, a San Francisco de Califòrnia o en un creuer pel Nil, els crims se succeeixen. Els detectius estimulen la delinqüència que volen evitar. El d'Umberto Eco arriba a provocar l'incendi de la biblioteca i el monestir adjacent que ha de preservar. Ara em desvio. Que no parlàvem del vespre d'avui? El mòbil dels crims i l'incendi final és un llibre d'Aristòtil que tracta del riure. El monjo Jorge de Burgos enverina els que el volen llegir perquè considera que riure és incompatible amb la fe. Jesucrist no va riure mai, segons ell. És incompatible riure i política? Riure i campanya electoral? Riure i festa de la democràcia? Les bodes de Canà bé van ser una festa. Qui diu riure diu distensió, afabilitat. Intel·ligència. Educació. Respecte.

A mig matí ja hauré votat. M'haig de donar pressa perquè l'amiga Montse Faus m'ha convocat a una celebració al migdia. Ahir va ser el seu sant. Avui fa anys. La Faus fa riure fins i tot quan explica drames. Amb una festa empenyerem la tarda fins al vespre.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/epgmw>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La primera volta

No seré jo qui els digui que en les eleccions d'avui no ens hi juguem gaire res. Perquè ens hi juguem molt, moltíssim. Perquè d'aquestes eleccions sortirà un govern a Espanya; i Catalunya, com sempre, en rebrà les conseqüències. Catalunya, ja ho saben vostès, tristament sempre les rep, les conseqüències. Jo no vull ni Vox ni cap tripartit a l'andalusa ni res que s'hi assembli, a Espanya, però a mi em sembla que als catalans ens han traslladat (o ens han volgut traslladar) una responsabilitat que no ens pertoca. És com si, vista l'aritmètica que pronostiquen totes les enquestes, les formacions polítiques catalanes (les partidàries del referèndum, s'entén) tinguessin com a missió afegida la de salvar Espanya de tics postfranquistes, recentralitzacions i tot el que això representa. Si això passa, que no és pas el que jo voldria, insisteixo, serà, benvolguts lectors, perquè així ho han

“Avui, o més amenaces o més crispetes. I el mes vinent, segona part

decidit els espanyols, perquè aquesta serà la radiografia d'Espanya i, és clar, perquè les forces majoritàries espanyoles no hauran estat capaces d'arribar a acords amb allò que a ells tant els molesta, que són els partits *regionals* i que ara, a més a més, se'ls han tornat molt independentistes. Serà interessant veure què passa aquesta nit. O tremolor i més amenaces, o crispetes. I serà interessant saber també què passa a Catalunya perquè, no ens enganyem, a banda de decidir qui és qui al Congrés, les eleccions d'avui no

deixen de ser una primera volta de les que venen d'aquí a un mes. I encara més ara, que hi ha aquesta cursa entre les forces independentistes per mesurar no només quin pes tenen cadascuna, sinó també quina estratègia és la que s'imposa. Ja va passar el 21-D, però en la segona volta de les eleccions d'avui (en les municipals i en les europees) és on el panorama s'acabarà d'acabar. Avui, l'objectiu de les forces independentistes és sumar, sortir-ne viues i, si pot ser, convertir-se en la clau imprescindible per a la formació d'un nou govern a Espanya a canvi de forçar-lo a negociar. D'aquí a un mes, i en funció també d'avui, la cursa serà una altra. El color que tingui el mapa municipal i els resultats a Europa (aquest cop no només sense tàndem Puigdemont-Junqueras sinó com a adversaris electorals) marcarà moltes coses. Però això serà el mes vinent. Avui, de moment, la primera volta.

EDITORIAL

Catalunya vota avui amb veu pròpia

Un total de 5.588.095 catalans i catalanes estem cridats a les urnes avui en un dels comicis més oberts i incerts de la història de l'Estat espanyol. Aquestes són també les primeres eleccions generals que se celebren amb la repressió de l'Estat acarnissada en l'independentisme català. Amb presos polítics, exiliats i processos judicials en marxa. I Catalunya ha estat clarament l'eix determinant de la campanya, amb amenaces constants i un ús electoralista lamentable de la catalanofòbia a càrrec especialment del PP, Cs i Vox. Per tot plegat, els catalans i les catalanes tenim més motius que mai per votar avui pensant en clau nacional i no en els interessos d'un estat que experimenta una degradació constatable i una forta regressió en la garantia dels drets fonamentals.

Entre els possibles escenaris postelectorals caldrà veure si l'aliança del tripartit de dretes suma o si Pedro Sánchez aconsegueix encapçalar un govern. I quins socis triarà el PSOE: l'esquerra de Podem i fins i tot els partits independentistes o Cs. Però a hores d'ara cap aspirant a La Moncloa amb possibilitats ha plantejat una solució democràtica a les demandes catalanes. Per la qual cosa, les eleccions seran avui a Catalunya un test de reafirmació nacional. Posant de manifest el grau de fortlesa de l'independentisme, visualitzant el reduït suport dels partits anticatalanistes d'estricta obediència espanyola, com ara el PP i Cs, i marcant la diferència respecte a altres parts de l'Estat girant l'esquena a la ultradreta, Catalunya pot ser decisiva en les eleccions d'avui i només això permetrà forçar una resolució dialogada i democràtica del conflicte basada en el dret a l'autodeterminació. Però, per ser-ho, Catalunya primer ha de ser sobretot sobirana en la seva elecció.

De reüll En Llobet i la Senyora

Carme Vinyoles Casas

Lagostera 1999. Es deia Francesc Llobet, era alt com un paller i als 93 anys mantenia intacte el tremp de la militància revolucionària: Prats de Molló, la República, la resistència als nazis. Havia tornat de l'exili, vivia en una petita casa de la baixada de Caldes i a tot arreu compareixia *acompanyat* del comte Volney i *les ruïnes de Palmira*; de Victor Hugo i *Els Miserables*; de Zola i *Germinial*; de Ferrer i Guàrdia i *l'Escola Moderna*; de Soledad Gustavo i Federico Urales i *la Revista Blanca*; del Noi del Sucre, Durruti, Companys... personatges de cultura i d'acció per l'avenç de la humanitat dels quals en donava apassionat testimoni. A ella també els hi va presentar ja que dirigia la residència on entraria –regentada per les germanes de Sant Josep– i preferia deixar les idees clares en terreny *hostil*. Ella, Filomena Martínez, que era la mare superiora, el va escoltar amb atenció i li va preguntar: “Senyor Llobet, és que vostè, amb tots els seus elevats ideals, no ha patit mai cap decepció?” “Sí, moltes”, va fer ell. “Doncs igual que jo!”, es va sincerar ella. I ara, una frase feta però certa: aquell va ser l'inici d'una gran amistat, d'una relació de respectuoses converses entre el vell anarquista i la perspicaç monja a qui ell sempre va anomenar la Senyora i en va admirar el to educat i el valor de les *ensenyances* que li havia ofert la vida. I a la inversa, ella d'ell, tots dos disposats a continuar *arreglant el món*. Per si en podem aprendre alguna cosa.

Les cares de la notícia

IMPULSORA DE VOTARESUNDRET.COM

Saifa El Aaddam

Contra una injustícia

Al voltant d'un 15% de la població catalana no podrà votar avui ja que no té la nacionalitat espanyola, tot i haver nascut aquí o haver-hi arribat d'infants. Diferents entitats i associacions, com *Votaresundret.com* lluiten per posar fi a aquesta injustícia.

PRESIDENT DE LOTERIA DE CATALUNYA

Jaume Torradabella

La Grossa avança

La Grossa avança. La loteria catalana que va néixer per Cap d'Any ja es va ampliar a Sant Joan i ahir va viure el primer sorteig de Sant Jordi. Quan va néixer ja es va explicar que l'objectiu era fer tres sortejos l'any, cosa que ja s'ha aconseguit. Ara, a consolidar-los.

DIR. DE L'ALBERG TWENTYTÚ HIGH-TECH HOSTEL

Josep Aguilar

Turisme responsable

L'Ajuntament i Turisme Barcelona impulsen un programa perquè els operadors s'afegeixin al certificat Biosphere, que implica una gestió respectuosa amb el medi i de l'impacte social i econòmic. A Barcelona ja hi ha allotjaments que l'han obtingut.

Tal dia com avui fa...

1 any **Investidura fallida**
JxCat s'encamina cap a la proposta d'un quart candidat sense renunciar a restituir el president Carles Puigdemont més endavant.

10 anys **Escissió a ERC**
El líder de RCat, Joan Carretero, abandona Esquerra després que la direcció li obri un expedient i el suspengui de militància.

20 anys **Crisi a Sèrbia**
El número dos serbi amenaça Milosevic amb protestes al carrer mentre Clinton autoritza la mobilització de 33.000 reservistes per a Kosova.

Full de ruta

Joan Rueda

Injustícies evitables

L'expresident del FC Barcelona Sandro Rosell acaba de ser absolt del delicte de blanqueig de capitals pel qual s'ha passat 22 mesos, sí, 22 mesos, en presó provisional. La presó provisional és la mesura cauteladora més greu prevista en l'ordenament jurídic espanyol, ja que afecta un dret fonamental reconegut a l'article 17 de la Constitució Espanyola: la llibertat. Els advocats de l'expresident del Barça han denunciat que tot el procediment és ple d'irregularitats i, de fet, la sentència absolutòria recull els mateixos arguments que va exposar la defensa quan se'l va empresonar per primer cop. Aquest lamentable episodi té una lectura política de diferents potes: una, basada en el fet que a l'Estat espanyol molts jutges han deixat de fer la seva feina i, simplement, fan un copia-i-enganxa dels informes policials que, prèviament, han copiat i enganxat, acríticament, els fiscals. Els sona? En aquest cas, els advocats defensors han denunciat, com

Si Google em diu cada dia fins on he conduït, on he fet el cafè, per quines botigues he passat, com pot ser que no es pugui controlar una persona pendent de judici?

van fer els dels presos polítics, que la jutgessa Carmen Lamela jugava amb el mòbil mentre Rosell declarava. I l'altra pota tindria a veure amb el procés i l'existència de la policia política.

Però, anant més enllà, aquesta injustícia és evitable. Molts països del món estan treballant en mesures alternatives a la presó provisional. Des de la fiança vinculada a la presentació al jutjat i no al poder econòmic del pres, l'obligació de fer serveis a la comunitat mentre no arriba el judici, la presentació periòdica al jutjat, fins a l'arrest domiciliari i el control telefònic. Per què, si Google m'informa cada dia d'on he anat en cotxe, on he dinat, on he fet el cafè, pel costat de quines botigues de moda he passat, etcètera, no em crec que no hi hagi un estri tecnològic (un braçalet?) que permeti tenir controlada, en tot moment, una persona pendent de judici. Aquest cas i, malauradament, molts d'altres que no són mediàtics, demostren cada dia que la justícia és massa lenta, i no només a l'hora de dictar sentències.

Tribuna

Ponç Feliu. Escriptor

Patriotisme abrindat

El preàmbul de la franquista *Ley de Responsabilidades Políticas* assenyalava: "Que el pensamiento no delinque podrá ser verdad en el aspecto político mientras no se exterioriza; pero sostener que cuando se siembra entre las masas idearios perniciosos mediante la propaganda sólo se ha de reparar el daño, cosecha inevitable de tal siembra, sin castigar ésta, equivale a afirmar que se debe sancionar el efecto y dejar impune la causa" (o sigui el pensament). En el tardofranquisme (anys 1960-70), el Tribunal Suprem s'ocupava no només de pensaments, sinó també de sentiments, en castigar la tendència a "destruir o relajar el sentimiento nacional o... aflojar el afecto que los españoles sienten por su Nación" (sentència 441/73). Calia també ser molt respectuós amb Castella, per evitar incórrer en actituds "insultantes para la misma, por su condición de viejo núcleo de la nacionalidad española en tiempos de su formación, lo que equivale a promover ideas disgregadoras de la unidad nacional" (s. 117/69). De la mateixa manera, l'ho-

nor d'Espanya ocupava per al TS el valor màxim en la jerarquia axiològica, atès que "presentar a España como base yanqui es ofender la dignidad de la Nación, al suponerla colonia al servicio de una potencia extranjera" (s. 100/68). En aquell temps, doncs, als membres del TS els era permès aflorar tot el pomell de les seves emocions, pensaments i sentiments. Fins i tot, fer burda i patètica poesia quan la flamígera passió patriòtica menava a descriure "nuestra patria, integrada por la diversidad de sus regiones que, como el color blanco, està formada por lumi-

nosidades de varios coloridos que componen, por fusión de los diversos matices regionales y locales, la unidad inquebrantable de la Nación española" (s. 170/69).

EN LA FUTURA SENTÈNCIA DEL PROCÉS, en canvi, l'actual TS, sobretot pensant en Estrasburg, farà alta exhibició de la seva profundíssima veneració vers tots els drets humans haguts i per haver. La meitat, com a mínim, de la seva llarguíssima fonamentació jurídica anirà dedicada a formular la més encesa lloa a la pulcritud sense màcula amb la que es dirà que s'ha desenvolupat tot el procediment i a la més impol·luta observança del dret de defensa i tota mena de garanties processals. El raonament que menarà a una condemna exemplar (que serà d'una munió d'anys de presó) també, aparentment, obehirà a sil·logismes del més fidel manual d'escolàstica. Però el que mai no sabrem és el grau de vigència en l'actual TS dels ardents valors patriòtics dels quals els seus immediats antecessors en feren tan pròdiga i ufana exhibició.

“Mai no sabrem el grau de vigència dels ardents valors patriòtics dels seus antecessors”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

La normalitat dels robatoris de motos

■ Fa uns dies em van robar la moto, una Honda SR 125. El robatori es va produir davant de l'hospital Quirón, on la moto estava ben aparcada al pàrquing del carrer senyalitzat. De seguida vaig fer la denúncia a la comissaria dels Mossos, em van atendre molt bé i l'espera no va ser gaire llarga. Però la meua sorpresa va ser quan em van dir: "Ja et pots oblidar de la moto, no la recuperarem, és la més robada de Barcelona." I encara van afegir: "Si et vols comprar una altra moto, no et compris aquesta." Al cap d'unes hores un amic em va explicar que els lladres, vestits de mecànic, agafen les motos i les carreguen en furgonetes, i generalment, se les emporten fins a Algesires per creuar la frontera i, finalment, les venen al Marroc. Vaja! Sembla que està tot molt clar. Però jo em

pregunto: no es pot fer alguna cosa? No es pot aturar tot això? És normal que qui ha de posar ordre et digui que ets un més i que seguiran robant més Hondes SR? Uns treballem hores i hores perquè, després, uns aprofitats amb tota impunitat, et robin el que tant t'ha costat de guanyar.

ORIOL LÓPEZ JULIÀ
Barcelona

Ens continuem ofegant a les ciutats!

■ Cada any podem veure com hi ha grans episodis de contaminació i com cada cop que això passa es restringeix el trànsit als vehicles més contaminants. Per evitar això, s'hauria d'apostar ja per un model que només deixi entrar a les ciutats aquells vehicles que siguin respectuosos amb el medi ambient i no contaminin, ja que amb la salut no s'hi juga. Si deixem entrar aquests tipus de

vehicles que perjudiquen la salut dels ciutadans la resta de l'any ens estem enverinant igualment. S'han de proposar solucions als propietaris que tinguin vehicles molt contaminants i ajudar que aquest canvi de model de ciutat neta d'emissions sigui al més ràpid possible. Només així aconseguirem tenir una gran qualitat de vida i sobretot salvar moltes vides que es perden cada any a causa de la contaminació.

ENRIC MULET ROYO
Deltebre (Baix Ebre)

Sant Jordi, esperança de futur

■ La festivitat de Sant Jordi és motiu de polèmiques per motius variats. Hi ha qui voldria que fos la Diada de Catalunya en comptes de l'Onze de Setembre, altres que això de regalar una rosa a la persona estimada és una cosa xarona, uns diuen que comprar un llibre un dia a l'any no és prou i

que molts ni se'n llegeixen. El cert és que en un dia laborable, la ciutadania surt al carrer fins a una parada de llibres i pensa en quin l'interessa llegir, en quin li agradaria a la seva parella, als fills o als nets. Aquesta festa és el dia de la fraternitat, de l'estima, del goig de compartir cultura, de ramblejar per contemplar la gent amb un somriure a la cara, és l'ocasió per rebatre els arguments d'aquells que mantenen que la societat catalana està fracturada.

Aprofitant la diada, la Txell Bonet i en Jordi Cuixart han anunciat que pel mes de setembre esperen un fill, que ha estat engendrat a la presó, dient: "Ens omple d'esperança i d'il·lusió." Es pot afegir que ens omple d'esperança i d'il·lusió en el futur a tots nosaltres, perquè és signe que ni amb la repressió ens acovardirem!

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

La frase del dia

“Guanyar el títol amb aquest marge amb els competidors que tenim, és difícil; ara tenim nous reptes al davant”

Ernesto Valverde, ENTRENADOR DEL FC BARCELONA

Tribuna

Antoni Dalmau. Escriptor

Temps de resiliència

Mala feina, publicar un article parlant de política en un matí electoral. El que diguis ja arriba tard per moure voluntats i, per contra, qualsevol pronòstic pot ser desmentit en poques hores. Tenir la pretensió de dibuixar plans de futur també és tota una temeritat, perquè els resultats marcaran les futures aliances. No ens queda ni tan sols el recurs d'endevinar el nivell de mobilització de l'electorat, un termòmetre que ens podria oferir per ventura alguna pista...

TANMATEIX, COM QUE TAMPOC no escau fugir d'estudi ni fer veure que això d'avui no té cap mena d'importància, sí que ens queda un recurs que mai no falla: la foto fixa, la reflexió sobre l'estat concret de les coses en aquest moment precís, quan tot està per decidir. El panorama, en aquest sentit, ja no pot ser més desolador. Si quan va fer-se el pacte polític que va donar lloc a la transició democràtica i a l'actual marc polític, algú hagués pronosticat una campanya electoral com la que hem tingut, no ens ho hauríem pogut creure. No sabem què ens espera en el futur, certament, però sembla difícil que els partits de la dreta espanyola puguin superar realment el seu llistó: una absència total de propostes polítiques, una fòbia anticaltalana portada al paroxisme, un llenguatge amenaçador i tavernari i una mala educació que fa caure la cara de vergonya.

AQUEST ÉS EL NIVELL. Per cert, tot acompanyat per una invocació constant a una pobra Constitució que, per més que hagi mostrat la fragilitat de les seves costures, no mereix de ser arrossegada pel fang de tan mala manera. Tots sabem que les lleis poden ser interpretades de mil maneres diferents, però una manipulació tan barroera semblava difícil que arribés a produir-se. Si aquests són els qui l'han de defensar,

per oposició als qui considerem que el pacte constitucional de 1978 ja dorm el son dels justos, la precària democràcia espanyola està ben arreglada.

DE TANT EN TANT, PER SI OBLIDÀVEM el que hem vist, sempre sorgeix un exabrupte que, com una fuetada a la cara, ens torna a la crua realitat. Aquest trist paper ha correspost en la campanya present al municipi andalús de Coripe, governat per un alcalde que s'anomena socialista. Tot d'una, molts catalans que ja començaven a oblidar l'"a por ellos" de les casernes andaluses, han tornat bruscament a constatar amb qui ens juguem els quartos. Els fets ja són prou reveladors per si mateixos, però potser les explicacions de l'alcalde hi han acabat de donar el cop de gràcia que faltava: d'una banda, ens ha recordat que l'elecció del personatge afusellat i cremat no és pas cosa de l'Ajuntament, sinó dels pares dels alumnes de l'escola, matís que acaba de descoratjar el més optimista que potser pensava que això era "només" cosa de polítics incendiaris; de l'altra, ha precisat que, en aquesta bonica tradició, se sol cremar tota mena de gent. "También quemamos

“No sabem què ens espera en el futur, però és difícil que els partits de la dreta espanyola puguin superar el seu llistó

árabes”, va puntualitzar l'alcalde com un exemple aclaridor que hauria d'esvair tota mena de suspicàcia catalana. Amplis silencis han acompanyat finalment aquesta gesta i els que més s'han atrevit a trobar-hi algun tap s'han limitat a dir que es tracta simplement d'una cosa de "mal gust"...

EN LA FOTO FIXA DEL PAISATGE hispànic d'aquests dies ha vingut a instal·lar-se una altra nota de color: la sentència del cas Sandro Rosell, l'antic president del Barça dels 643 dies de presó preventiva. Un altre timbre de glòria per a la justícia espanyola, que encadena mèrits cada dia que passa. En aquest cas, els catalans no podem pas al·legar que ens hagi agafat de sorpresa, perquè ja fa temps que en sabem un niu, de presons preventives. El que passa és que les paraules consoladores que alguns ens dediquen no ens poden donar cap classe de conhort: o bé els més benintencionats ens auguren que el mateix passarà amb els presos polítics que tenim, cosa que no ens tranquil·litza gaire, o bé ens anuncien que, com que la condemna serà dura, la llarga presó preventiva que sofreixen haurà estat justificada, cosa que ja ens desmunta definitivament.

PASSI EL QUE PASSI AQUEST VESPRE, i per més sorpreses que pugués haver-hi, la foto fixa resta quieta en el paisatge i no sembla pas que s'endevini a l'horitzó res que pugui canviar-ho: ni en la conducta dels anomenats "constitucionalistes", ni en la mirada que molts espanyols s'han forjat sobre nosaltres, ni en el panorama de la justícia que ha de jutjar els nostres presos. No vivim, doncs, uns dies exaltants, ni endevinem clariïcs optimistes en un termini curt: és, simplement, un temps per a la resiliència o, com n'hauríem dit abans, d'aguantar el xàfec i continuar treballant per als dies millors que vindran.

De set en set

Matthew Tree

Jocs amb bales

Més que pensar en els resultats de les eleccions estatals que tenen lloc avui, no em puc treure del cap les imatges de

la crema d'un efigie d'en Carles Puigdemont que va tenir lloc fa exactament una setmana. Que no se'm malinterpreti: la crema d'efigies és un costum estès arreu d'Europa des de fa segles (a Anglaterra, cada 5 de novembre es cremen milers d'efigies d'un catòlic que va intentar fer esclatar el parlament, el 1605). De fet, la crema de fotos del rei espanyol - ara feliçment legal - no deixa de ser una versió *light* d'aquest tipus d'acte. I al poble socia-

Aquesta gent odiava un polític elegit més que una assassina convicta

lista de Coripe, una tradició cristiana mana que cada any han de cremar l'efigie d'algú considerat indesitjable. L'any passat va tocar a l'assassina Ana Julia Quezada. Per bé que la imatge d'una dona negra penjada i afusellada amb bales de fogueig no és del tot edificant (el Movimiento Contra la Intolerancia, l'MCI, va enfilar-se com una carbassera) un vídeo deixa clar que el públic, ben tranquil, només feia algun comentari tècnic sobre els efectes incendiàries de les bales. Quan Puigdemont va ser portat pels carrers del poble, però, el van seguir uns insults més aviat poc cristians i quan les bales - proporcionades per la policia local i la Junta d'Andalusia - el van fer cremar, l'alegria del públic era palpable. És a dir, aquesta gent odiava un polític elegit més que una assassina convicta. Aquí, quatre dirigents socialistes preelectorals ho van condemnar. Els de l'MCI - que es vanten de ser apolítics -, muts i a la gàbia.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Admeten una demanda del taxi contra VTC

En la denúncia s'acusa cinc companyies de competència deslleial

La Grossa de Sant Jordi aterra al barri del Carmel

La sèrie 2 del número 08766 ha obtingut el premi extraordinari, dotat amb 2 milions

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Catalunya marca el

28-A

TERMÒMETRE Les eleccions espanyoles més catalanes tornaran a servir per comptar vots independentistes i mesurar forces dins del sobiranisme

CENS Gairebé 5,6 milions de catalans estan cridats a votar, amb la incorporació d'electors amb discapacitat intel·lectual

Emili Bella
BARCELONA

Les eleccions espanyoles més catalanes, amb Catalunya com a arma llançívola, tornaran a servir, al capdavant, per comptar independentistes, però també perquè ERC i Junts per Catalunya, socis de govern, mesurin forces amb la mirada posada en la pròxima contesa al Parlament. Amb el permís del vot dual, Oriol Junqueras es podria treure l'espina del 21-D, en què va veure com una llista d'exconvergens, antics militants d'ICV, el PSC, ERC i independents, la llista de Carles Puigdemont, quedava en primera posició dins el món sobiranista. El PSC pugnarà amb els republicans per la primera posició, en substitució d'En Comú Podem, mentre que Ciutadans i el PP lluitaran per les escorrialles a la cua, amb la incògnita del Front Republicà. Tot plegat, amb el focus posat en les sumes: tripartit de dretes pel 155, PSOE-Ciutadans o oportunitat per al diàleg entre Pedro Sánchez i l'independentisme.

Els candidats van dedicar la jornada de reflexió

a la família. El cap de llista dels comuns, Jaume Asens, va aprofitar per sortir a passejar amb bicicleta per "alliberar tensions" i a la tarda va visitar l'àvia paterna, de 102 anys i d'origen argentí, un referent per a ell pel seu passat republicà. Avui l'acompanyarà a votar.

Junqueras afrontarà els seus segons comicis des de la presó, a Soto del Real. El seu número dos,

Barcelona guanya un diputat per qüestions demogràfiques

Gabriel Rufián, hi va parlar per telèfon per comentar el tram final de la campanya. La repressió espanyola també reté el número u de JxCat, Jordi Sánchez, empresonat juntament amb els candidats de Lleida i Tarragona, Jordi Turull i Josep Rull, respectivament. La número dos de JxCat a Barcelona, Laura Borràs, va participar en una "ruta literària" per Sant Cugat del Vallès que ja tenia prevista abans de ser candidata.

La ministra i cap de cartell del PSC, Meritxell Batet, va dinar amb la família i va dedicar la tarda a una de les seves grans aficions, la dansa, al Liceu, per veure el Ballet de Lyon.

La cap de llista de Ciutadans, Inés Arrimadas, d'origen andalús, va visitar la Feria de Abril, al parc del Fòrum de Barcelona. "Rebujitos, ballar i desconnectar", resumeixen fonts de la formació. I l'aposta del PP a Barcelona, Cayetana Álvarez de Toledo, va tornar de Madrid —on vivendres va participar en el tancament de campanya al costat de Pablo Casado— per passar el dia amb les seves dues filles. Álvarez de Toledo ja ha votat per correu.

S'espera que els primers resultats es coneguin cap a les onze de la nit. Són les segones eleccions amb més vot per correu. En concret, al conjunt de l'Estat s'han acceptat 1,2 milions de sol·licituds, un 92% de les presentades (3,5% del cens d'electors residents absents, CERA). En les últimes espanyoles, l'índex va ser de l'1,3%.

Un total de 5.588.095 catalans podran votar avui en més de 8.000 me-

ses electorals repartides per 2.700 col·legis. Es tracta de 68.000 electors més que en les darreres espanyoles, celebrades el 26 de juny del 2016. Fins a 239.700 corresponen al CERA, és a dir, viuen a l'estranger.

Per al Congrés, es presenten 14 candidatures a Barcelona, 13 a Lleida, 15 a Tarragona i 13 a Girona. Per al Senat, 14 a Barcelona i 13 a les altres tres demarcacions. Les urnes obriran, com és habitual, des de les nou del matí fins a les vuit del vespre.

A Catalunya s'escullen 48 diputats, un més que el 2016 —ja que Barcelona n'ha guanyat un per qüestions demogràfiques—, dels 350 del Congrés (32 a Barcelona, 6 a Girona, 6 més a Tarragona i 4 a Lleida), i 16 senadors (4 per demarcació).

D'altra banda, 100.000 persones a l'Estat amb discapacitat intel·lectual, malaltia mental o deteriorament cognitiu votaran avui per primera vegada sense necessitat d'autorització judicial.

Més de 6.000 policies s'implicaran en la seguretat de les eleccions al Principat. Segons dades de la

delegació del govern espanyol a Catalunya, el gros del dispositiu estarà format per 4.000 agents dels Mossos d'Esquadra, als quals s'afegiran 946 efectius de la policia espanyola i 988 de la Guàrdia Civil. També s'hi afegiran els agents que incorporin les respectives policies locals.

El País Valencià decideix

Avui també se celebren eleccions a les Corts Valencianes. Hi voten 3,6 milions de valencians. Els comicis coincideixen per primera vegada amb els espanyols i també són per primer cop anticipats, d'acord amb una prerrogativa

inclosa en l'Estatut no aplicada fins ara. El president socialista, Ximo Puig, es presenta a la reelecció i Mónica Oltra repeteix per Compromís, mentre que pel PP debuta Isabel Bonig i Ciutadans aposta per Toni Cantó. Podem, que concorre en col·lecció amb Esquerra Unida, presenta Rubén Martínez Dalmau. No s'esperen majories absolutes, l'esquerra aspira a obtenir uns resultats que permetin revalidar l'anomenat "govern del Botànic" i el bloc conservador cercarà un executiu a l'andalusa, ja que es tem que Vox obtingui representació. ■

L'APUNT Pròximament

Emili Bella

Entre el tripartit de dretes i el bipartit PSOE-Ciutadans hi ha poca diferència. Només si l'independentisme és necessari per a la governabilitat d'Espanya pot ser possible un diàleg amb Pedro Sánchez per intentar resoldre el conflicte amb Catalunya. A partir d'avui, i especialment a partir del 26 de maig, el líder socialista deixarà de tenir l'abisme de les urnes a la cantonada

i podrà haver acumulat la força que li mancava dins del seu propi partit per reprendre les converses amb Catalunya i tornar a parlar de mediadors basant-se en el document de Pedralbes. Tot el que no sigui aquest fil de diàleg equival a més repressió. Sánchez és tan elàstic de conviccions que pot arribar a bascular entre el 155 i algun tipus de votació.

Asens, Rufián, Puigdemont, Batet i Álvarez de Toledo, en els actes finals de campanya. Arrimadas, ahir, a la Feria de Abril. I el candidat del Front Republicà, Albano Dante Fachin, en campanya ■ ORIOL DURAN / ACN / EFE

Nou T-Cross

Pròximament a Autopodium.
#MoreThan1Thing

Gamma del nou T-Cross de 110-169 kW (de 150 a 230 CV).
Emissió de CO₂ (g/km): de 152 a 206 (NEDC: de 123 a 173). Consum mitjà (l/100 km): de 5,8 a 9,1.

Volkswagen

Autopodium Girona, Figueres, Lloret, Olot, Mont-ras i Sant Feliu de Guixols

www.autopodiumvw.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez desafia les dretes que Aznar unia

NEGUIT • El candidat del PSOE parteix del sòl històric de 84 escons sabent que guanyarà però sense tenir assegurat governar
XOC • Casado s'exposa a rebre a la pròpia cara una bufetada a Rajoy **SOCI** • Iglesias confia a rendibilitzar la por al pacte PSOE-Cs per ser clau i cogovernar **CS** • Rivera mesura si el seu escorament dretà té premi o bé si ha engreixat Vox i el seu 'guerracivilisme'

David Portabella
MADRID

El PSOE de Pedro Sánchez desafia avui a les urnes un llegat que José María Aznar va deixar en herència a Mariano Rajoy amb unitat de destí en el vot i que ha mutat en tres ofertes que, per primera vegada en l'òrbita dretana, es poden infligir un fratricidi. Partint del sòl històric dels 84 escons a què ell va conduir el PSOE el 2016 en la repetició electoral, i que són el botí electoral més baix amb què un president ha ocupat La Moncloa, avui Sánchez espera conquistar una victòria –que dona per descomptada– que li assegurï governar i que conjuri el malson que va tenir el socialisme andalús al gener. Al davant no hi ha el PP de sempre sinó el PP de Pablo Casado, que accepta que no tindrà ni de bon tros els 134 escons actuals i que s'exposa a rebre a la pròpia cara una bufetada en diferit destinada a Rajoy de part de l'elector que veu en Vox la naftalina franquista i la mà dura a Catalunya. La irrupció de Vox, que algun sondeig propi quantifica en 60 escons, enterra l'anomalia espanyola a Europa de no tenir un partit ultra arrelat a les institucions. A diferència de França, a Madrid Santiago Abascal ha estat blanquejat pels mitjans i assimilat com a soci pel PP i Ciudadans.

Sánchez parteix amb el coixí de 5,4 milions de vots de fa tres anys i que ell ha maximitzat amb tres cops d'autoritat: el del 2016 desafiant l'establishment i sent fidel al no és a no a invertir Rajoy al preu de deixar el Congrés, el del maig del 2017 derrotant Susana Díaz en les primàries del PSOE i el del juny del 2018 aprofitant la sentència de la Gürtel per ser el primer president gràcies a l'article 113 de la Constitució que regula la moció de censura. Després d'una singladura de només deu mesos sustentat en Podem, ERC, el PDeCAT i el PNB, els socis de la censura, Sánchez i el seu estrateg, Iván Redondo, van veure que el PP i Cs els feien un regal que no es podia desapropiar: la fotografia del 10 de febrer a la plaça de Colón de Casado, Albert Rivera i l'ultradretà Abascal al final de la mar-

Sánchez i Casado s'han presentat triomfalment com els presidenciables al bloc de l'esquerra i al bloc de la dreta, respectivament ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

xa espanyolista contra el diàleg amb la Generalitat.

En veure que l'encallament del diàleg amb el govern de Quim Torra li enterrava els pressupostos del 2019, Sánchez no es va aferrar a La Moncloa i va avançar les eleccions al 28 d'abril buscant a les urnes un acarament personal entre ell i la fotografia de Colón amb què les tres dretes es van casar electoralment. Partint d'aquest guió, la gran obsessió de Sánchez era no invisibilitzar Vox. L'obstinació va portar Sánchez a relliscar amb els debats electorals: el seu afany era obviar TVE i anar a Atresmedia amb Abascal. Quan la Junta Electoral Central va vetar Vox, Sánchez va

ser un president arrossegat per Casado, Rivera i Pablo Iglesias als debats consecutius, el 22 d'abril a TVE i el 23 a Atresmedia.

El guió d'una campanya plana que volia Sánchez per erigir-se en l'opció del vot progressista tranquil va saltar enlaire amb els debats, que li van oferir a Pablo Iglesias l'oportunitat de sembrar por a un govern PSOE-Cs. Els silencis de Sánchez a les reiterades preguntes d'Iglesias –“No entra en els meus plans”, és tot el que li va dir, quan el cap de llista del PSOE és rotund dient que no pactarà amb independents que “no són de fiar”– és el que el líder d'Unides Podem vol rendibilitzar per aturar la depres-

2

debats televisats han mantingut els líders dels quatre grans partits –a TVE i a Atresmedia–, tot i que l'afany inicial de Sánchez era ignorar TVE i buscar un acarament amb les tres dretes de la fotografia de Colón en la cita a Atresmedia que incloïa Abascal, vetat al final per la JEC.

sió que els sondejos li donaven. Però cap sondeig preveu un botí pròxim als 71 escons actuals.

El pacte PSOE-Cs és el que Rivera ha promès que no farà mai –també ho va dir amb solemnitat amb Sánchez i Rajoy i els va votar a tots dos– i així lliga el seu futur a la ultradreta i posa en crisi la seva desitjada aliança amb En Marxa de Macron. Si bé bíblies liberals com ara el *Financial Times* i *The Economist* demanen el vot per a Sánchez, Rivera –que es diu liberal– va contra el vent europeu i sosté que només veta el PSOE i que “Sánchez és el perill públic”. Casado té sondejos en què el PP s'acosta als 90 escons i Vox als 50 i necessitaria que

ELECCIONS

Cs –ara en té 32– aporti la resta fins als 176. Rivera va cloure la campanya amb una frase que serà profètica o ridícula aquesta nit: “Els últims sondejos que la llei electoral no permet publicar donen per primera vegada a Cs la possibilitat de presidir el govern d’Espanya.” El recompte dirà avui si eren sondejos premonitoris o tan adulterats com la cursa de *runners* a València que Inés Arrimadas i Toni Cantó li van deixar guanyar divendres.

Si bé Rivera sabrà si l’escorament a la dreta té premi o només

La irrupció d’Abascal no té matisos: o destrossa la dreta o l’envia a La Moncloa

engreixa Vox i el seu *guerracivilisme*, la irrupció d’Abascal no té matisos: o destrossa la dreta fragmentant-la cruentament o l’envia a La Moncloa en un tripartit. Tot i els lemes com “o nosaltres o l’anti-Espanya” i “o la supervivència d’Espanya o el caos i la violència”, Abascal és beneït com a soci, fins al punt que Casado, poc abans del dia de reflexió, li obria la porta a tenir ministeris. La nit dirimirà si l’herència d’Aznar és tricèfala i conquesta La Moncloa en diferit o si el seu llegat es disgrega estèrilment *sine die*.

Iglesias espera remuntar pels debats. Al costat, Rivera escenifica l’empenta de Cs en una cursa en què Arrimadas, Cantó i Bal el deixen guanyar ■ EFE

SORTEIG EXTRAORDINARI DE LA GROSSA DE SANT JORDI DEL 27 D'ABRIL DE 2019

Bitllet guanyador
dels 2.000.000€

Números premiats

Número i sèrie venut a Barcelona

Xifres encertades i en el mateix ordre	Premi per bitllet de 5€
08766 + sèrie 02	2.000.000
08766	50.000
08765	2.000
08767	2.000
•8766	500
••766	100
•••66	45
••••6	5
2n reintegrament: ••••5	5

NOTA SOBRE EL COBRAMENT DE PREMIS: els premis es podran cobrar fins al 26 de juliol de 2019 a qualsevol punt de venda autoritzat de Loteria de Catalunya o bé a la seu de Loteria de Catalunya, a la Gran Via de les Corts Catalanes, núm. 639, de Barcelona. Consulteu el llistat de punts de venda autoritzats a www.loteriadecatalunya.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Vetats el 28-A

FET • Un 15% de la població catalana no pot votar avui pel fet de no disposar de la nacionalitat espanyola **AFECTACIÓ** • La dificultat d'obtenir els papers afecta des de fills d'immigrants nascuts aquí fins a persones amb més de 10 anys de residència **REACCIÓ** • Diversos col·lectius reclamen canvis en la Constitució i en les lleis i impulsen una campanya per cedir el vot

Emma Ansola
BARCELONA

La població immigrant creix any rere any. D'això ja en fa dècades, però la seva estada i convivència, lluny de trencar murs i recels, sembla que els enforteixi. Una prova d'això és que avui, diumenge, la cita del 28-A està vetada per a moltes persones que no tenen la nacionalitat espanyola, malgrat que algunes van néixer aquí, d'altres van arribar-hi sent infants, hi ha qui porta anys i panys de residència però sense haver aconseguit un període continuat de 10 anys –requisit per iniciar els tràmits– i, fins i tot, hi ha qui havent iniciat el procés encara no l'ha pogut finalitzar després de cinc anys de burocràcia.

Aquesta situació, a falta d'estadístiques fiables, es calcula que pot arribar a afectar un 15% de la població que viu a Catalunya, un percentatge que en zones determinades amb un alt índex d'immigració podria arribar fins a un 30%.

El principal problema és que Espanya és un dels països que vinculen el dret a vot amb la ciutadania i aquesta amb la nacionalitat, i l'obtenció dels papers és, a més a més, una tasca difícil, complexa i fins i tot cara. Organitzacions com ara SOS Racisme fa anys que treballen per aconseguir que el dret a vot estigui vinculat als anys de residència i no pas a la nacionalitat. A redós d'aquesta vindicació han nascut plataformes com ara VotxTothom i la més recent Votaresunderecho.es, impulsada per Safia El Aaddam, nascuda fa 23 anys a Tarragona. Des dels 18 anys, aquesta estudiant intenta obtenir la nacionalitat, però amb el lloc de naixement no en té prou ni tampoc amb els anys de residència, tot i que sempre ha viscut aquí, concretament a Segur de Calafell. Avui, però, votarà.

La raó del vet és que per obtenir la nacionalitat espanyola cal que un dels progenitors hagi nascut en territori espanyol; en termes jurídics, a Espanya s'imposa el dret de sang per sobre del dret de sòl. Així, segons l'anuari del CiDOB de la immigració del 2018, el volum de població nascuda a Espanya però que no té la nacionalitat és de 520.683 persones. En total, la població sense nacionalitat i nascuda a l'estranger és de 4.051.372 persones.

A Safia El Aaddam, en el moment de néixer, se li va atorgar un

Votació durant la consulta del 9-N sobre el futur polític de Catalunya a l'INS Vallvera de Salt (Gironès) ■ LLUÍS SERRAT

520.683

Nombre de persones que han nascut a Espanya però no tenen la nacionalitat espanyola

340

Persones que han cedit el seu vot a població immigrant a través de la campanya 'Cedeix-nos el vot'

700

Persones que han sol·licitat fer ús d'un vot cedit per poder votar en les eleccions espanyoles

número d'identitat estrangera, i això gràcies al fet que els seus pares tenien permís de residència. En aquests casos els progenitors tenen un any per demanar la nacionalitat dels fills, però els pares de Safia, com tants d'altres, no disposaven aquells anys de prou informació, es pensaven que amb el permís de residència ja tenien adquirits els drets fonamentals, però no va ser així. Als 18 anys, El Aaddam, a diferència de la resta d'amics, no va poder votar. Fa cinc anys que intenta aconseguir la nacionalitat sense èxit: li van donar cita per al cap de dos anys i quan va arribar a la finestrata els tràmits havien variat. A més a més, ella, que ha fet tota l'escolarització aquí i actualment estudia filologia àrab, està obligada a fer dos exàmens –els immigrants que provenen de l'Amèrica Llatina, en canvi, estan exempts de fer aquest tràmit–. El cost total per obtenir els papers és de 309 euros.

Arran de la seva situació i indignada pel fet de no poder votar en aquestes eleccions, Safia va impulsar la campanya *Cedeix-nos el vot*, una crida a ciutadans que com ella no tenen dret a votar i també un clam cap a aquelles persones que vulguin cedir el seu. S'hi han apun-

tat gairebé 700 persones que volen anar a les urnes, mentre que les cessions de vot arriben a 340. Un primer pas que té més de protesta que d'efectivitat, però amb el qual El Aaddam vol mostrar el seu rebuig a una situació, la no-nacionalitat, que fins i tot la deixa sense possibilitats d'opositar quan acabi la carrera.

El cas de Safia se suma a la de milers de persones immigrades que van arribar aquí sent infants o por-

El període de temps per obtenir la nacionalitat és de 5 anys de mitjana i té un cost de 309 euros

ten ja més de deu anys en situació completament regular, treballen, viuen, paguen impostos i formen part d'associacions de barri i d'escola i d'organitzacions cíviques. Cal tenir en compte, com denuncia Edoardo Bazzaco, de SOS Racisme i membre de VotxTothom, que per obtenir la nacionalitat has de demostrar una residència continuada de deu anys, fet que sovint és força difícil tenint en compte que en el moment en què hom es queda a l'atur pot perdre la residència i lla-

vors ha de començar el còmput de nou.

La principal reclamació d'aquest col·lectiu és que es canviï la Constitució, concretament l'article 13, que assenyalava que només els espanyols poden ser titulars del dret que recull l'article 23, l'elecció de representants per sufragi universal. Aquestes plataformes proposen vincular el vot al padró. "En un país democràtic cal que ens fem tots aquesta pregunta: qui té dret a tenir drets polítics?", etziba Bazzaco. Tant El Aaddam com Bazzaco assenyalen que els immigrants que no tenen dret a vot formen part d'un col·lectiu que porta anys "invisibilitzat" tant pels governs com pels partits polítics.

El secretari d'Immigració de la Generalitat, Oriol Amorós, ho considera un problema greu i més si la solució s'ha de basar en la reforma constitucional. Per Amorós seria més factible una reforma legal centrada en la tramitació de la nacionalitat per tal de fer-la més accessible, fàcil i que pogués acabar en un període de temps més curt i no pas amb els cinc anys de mitjana actual, sempre que ja es tinguin comptabilitzats els deu anys continuats de residència. Murs. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Puigdemont sosté que el PP i Cs actuen per "odi"

Respon a la JEC sobre la petició d'expulsió dels exiliats a la llista de JxCat

Redacció
BARCELONA

Els candidats de Junts per Catalunya (JxCat) a les eleccions europees Carles Puigdemont, Toni Comín i Clara Ponsatí han replicat a la Junta Electoral Central (JEC) la petició de PP i Ciutadans (Cs) d'expulsar-los de les llistes perquè

no reuneixen els requisits establerts per la llei orgànica del règim electoral general (Loreg). En un escrit d'al·legacions, els tres polítics a l'exili al·leguen que la petició d'aquests dos partits "no té cap fonament jurídic vàlid" i els acusen de moure's per "interessos electoralistes" i pel seu "odi" a l'expresident de la Generalitat i a "allò que representa pels votants catalans".

Puigdemont, Comín i Ponsatí recorden que ni PP ni Cs van impugnar la

candidatura al Senat de l'exconseller de Cultura Lluís Puig, que també és a Bèlgica des de la mateixa data que ells. Segons Puigdemont, Comín i Ponsatí, la petició de PP i Cs vol "privar-los de manera antijurídica dels seus drets civils i polítics i del seu dret fonamental de sufragi passiu", ja que el seu processament per rebel·lió al Tribunal Suprem no comporta una inhabilitació per concórrer a les eleccions. A més, critiquen que el PP pretengui que la JEC creï

L'expresident i els quatre exconsellers a l'exili, durant la seva visita a l'eurocambra, el març passat ■ ACN

una nova causa d'inelegibilitat dels polítics "que no està prevista legalment", ja que reuneixen "tots els requisits legals per ser elegibles i concórrer a les eleccions" i ostenten "en plenitud" els seus drets polítics. Els candidats de

JxCat destaquen que la situació de "rebel·lia" que al·leguen Cs i PP se sustenta en la decisió del jutge Llàrena, que al final va retirar les euroordres a Alemanya, Bèlgica i Escòcia. I, clouen que estan en el cens electoral espanyol. ■

Benach crida a la solidaritat per a la fiança de l'1-0

El vicepresident de l'Associació de la Caixa de Solidaritat i expresident de Parlament, Ernest Benach, va fer una crida ahir per recaptar fons per "combatre" la "repressió" de l'Estat espanyol després que el jutjat d'instrucció 13 de Barcelona hagi imposat una fiança de 5,8 milions d'euros a disset processats de malversació de fons públics dels trenta acusats per l'organització del l'1-0. "És un despropòsit. Algunes de les persones són funcionaris i es veuen afectades des del punt de vista professional, és gravíssim", va lamentar Benach des de Reus. Es poden fer aportacions a través del web caixa-solidaritat.cat. ■ REDACCIÓ

Jornada de Campus Oberts Universitat de Lleida

Dissabte 4 de maig: jornada per a famílies

Ampli programa de beques i ajuts propis UdL

Dobles graus i graus únics

Líders en ocupabilitat

Una universitat prop teu

CAMPUS DE CAPPONT

Escola Politècnica Superior
(dos torns, a les 10 hores i a les 12 hores) (C. Jaume II, 69)
Arquitectura Tècnica i Edificació
Arquitectura Tècnica i Edificació / Arquitectura (itinerari formatiu)
Arquitectura Tècnica i Edificació / Civil Engineering (doble grau amb Via University, Dinamarca)
Disseny Digital i Tecnologies Creatives (Pendent)
Enginyeria de l'Energia i la Sostenibilitat
Enginyeria Electrònica Industrial i Automàtica
Enginyeria Electrònica Industrial i Automàtica / Electrical Engineering (doble grau amb Novia University, Finlàndia)
Enginyeria Informàtica
Enginyeria Informàtica / Administració i Direcció d'Empreses (doble grau)
Enginyeria Mecànica
Enginyeria Mecànica / Energy and Environmental Engineering (doble grau amb Novia University, Finlàndia)

Facultat d'Educació, Psicologia i Treball Social
(dos torns, a les 10 hores i a les 12 hores) (Av. Estudi General, 4)
Educació Infantil (Especialitat Gestions Creatives)
Educació Infantil / Educació Primària (doble grau)
Educació Primària (Especialitat Dual i Especialitat Pla Bilingüe)
Educació Primària / Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport (doble grau)
Educació Social
Psicologia
Treball Social

Facultat de Dret, Economia i Turisme
(un torn, a les 11 hores) (C. Jaume II, 73)
Administració i Direcció d'Empreses
Administració i Direcció d'Empreses / Turisme (doble grau)
Dret
Dret / Administració i Direcció d'Empreses (doble grau)
Enginyeria Informàtica / Administració i Direcció d'Empreses (doble grau)
Turisme

CAMPUS DE CIÈNCIES DE LA SALUT

Facultat d'Infermeria i Fisioteràpia
(un torn, a les 10 hores) (Av. Alcalde Rovira Roure, 44)
Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport / Fisioteràpia (doble grau)
Fisioteràpia
Infermeria
Infermeria (Campus Igualada-UdL)
Infermeria / Fisioteràpia (doble grau)
Nutrició Humana i Dietètica / Fisioteràpia (doble grau) (Campus Igualada-UdL)

Facultat de Medicina
(un torn, a les 12 hores) (C. Montserrat Roig, 2)
Ciències Biomèdiques
Medicina
Nutrició Humana i Dietètica
Nutrició Humana i Dietètica / Fisioteràpia (doble grau) (Campus Igualada-UdL)

Història, Geografia i Història de l'Art (UdL/UOC)
Llengües Aplicades i Traducció / Estudis Anglesos (doble grau)
Llengües Aplicades i Traducció / Filologia Catalana i Estudis Occidentals (doble grau)
Llengües Aplicades i Traducció / Filologia Hispànica (doble grau)

CAMPUS AGROALIMENTARI, FORESTAL I VETERINARI

Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària
(dos torns, a les 10 i a les 12 hores) (Av. Alcalde Rovira Roure, 191)
Biotecnologia
Ciència i Tecnologia d'Aliments
Enginyeria Agrària i Alimentària
Enginyeria Forestal
Enginyeria Forestal / Conservació de la Natura (doble grau)
Veterinària / Ciència i Producció Animal (doble grau)

CAMPUS DE RECTORAT

Facultat de Lletres
(un torn, a les 11 hores) (Pl. Víctor Siurana, 1)
Comunicació i Periodisme Audiovisuals
Estudis Anglesos
Filologia Catalana i Estudis Occidentals
Filologia Hispànica
Geografia
Història
Història de l'Art i Gestió del Patrimoni Artístic

CAMPUS IGUALADA-UdL

Escola Politècnica Superior
(un torn, a les 11 hores) (Av. Pla de la Massa, 8)
Enginyeria en Organització Industrial i Logística
Enginyeria Química
Tècniques d'Interacció Digital i Computació

Facultat d'Infermeria i Fisioteràpia
(un torn, 10 hores) (Av. Pla de Massa, 8)
Infermeria
Nutrició Humana i Dietètica i Fisioteràpia (doble grau)

CENTRES ADSCRITS

Institut Nacional d'Educació Física de Catalunya
(un torn, a les 12 hores) (Partida de la Caparrella, s/n)
Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport
Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport / Educació Primària (doble grau)
Ciències de l'Activitat Física i de l'Esport / Fisioteràpia (doble grau)

Escola Universitària de Relacions Laborals
(un torn, a les 11 hores) (C. Valcalent, 65)
Relacions Laborals i Recursos Humans

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

www.udl.es/ca/servis/seu/espai/jornadapares/info@udl.cat Tel. 973 003 588 - 973 003 589
INFORMACIÓ GENERAL el mateix dia de 10 a 14 h us atendrem al Servei d'Informació i Orientació Universitària (C. Jaume II, 67 bis).
Torns de visita: s'ofereix un o dos torns de visita segons el centre. La durada prevista de la visita és d'una hora i mitja aproximadament. Es podrà visitar la Biblioteca del Campus de Cappont.

Amb la col·laboració de:

Diputació de Lleida